

Terrorister angriber Bruxelles, ISIS påtager sig ansvaret

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Byen Bruxelles, der er hjemsted for NATO og Den europæiske Kommission, kom under terrorangreb i dag. Angrebene fandt sted på Bruxelles Maalbeek metrostation, og kort tid efter rev to eksplisioner igennem Zaventem-lufthavnens afgangshal. I skrivende stund er dødstallet kommet op på 34, med 230 sårede, heraf nogle alvorligt. Sprængningerne blev udløst af selvmordsbomber.

ISIS påtog sig efterfølgende ansvaret via sin propaganda-website med følgende udlæg: »Kæmpere fra Islamisk Stat åbnede ild i Zaventem-lufthavnen, før flere af dem detonerede deres bombebælter, ligesom en martyr-bombemand også detonerede sit bombebælte i Maalbeek metrostation. Angrebene resulterede i flere end 230 døde og sårede.«

De belgiske myndigheder forhøjede beredskabet mod terrortrussel, lukkede al offentlig transport i den belgiske hovedstad ned og rådede lokalbefolkningen til at holde sig indendørs efter eksplisionerne. Det belgiske VTM-medie rapporterede også, at ikke-essentielt personale på Tihange atomkraftværket, der ligger 85 km øst for Bruxelles, blev evakueret. VTM sagde også, at der ikke foreligger beviser for, at atomkraftværket skulle være utsat for trusler. Denne forsigtighedsforanstaltung blev indført, angiveligt, fordi de belgiske myndigheder havde fundet materiale, der tilsyneladende viste, at en belgisk topembedsmand inden for atomkraft var blevet overvåget, i lejligheden tilhørende Mohamed Bakkali, som var blevet arresteret for påstået involvering i terrorangrebene i Paris i november sidste år.

Der blev indført forhøjet alarmberedskab i mange byer i hele

Europa, og også i USA.

Foto: La Grand-Place, Bruxelles.

Supplerende materiale:

Putin kalder terrorangreb i Bruxelles for en »barbarisk forbrydelse«; Zakharova angriber vestlig støtte til terrorister

22. marts 2016 – Idet han udtrykte sin dybtfølte kondolence over for det belgiske folk, har den russiske præsident Vladimir Putin »kraftigt fordømt disse barbariske handlinger« samtidig med, at han forsikrede »det belgiske folk om Ruslands absolutte solidaritet med det belgiske folk i disse svære timer«, sagde talisman for Kreml, Dmitry Peskov, i dag, iflg. en rapport fra *Sputnik*. »Præsident Putin har allerede sendt kondolencetelegram til Kong Philippe af Belgien i forbindelse med civile dødsfald i en række bombesprængninger i Bruxelles«, sagde Peskov til reportere.

»I takt med, at flere og flere mister livet, og vi mister kostbar tid, begynder folk at forstå, at denne politik med dobbelte standarder mht. bedømmelsen af terroraktiviteter, er en politisk blindgyde«, sagde talsperson for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kort tid efter, at der begyndte at indløbe rapporter om angrebene i Bruxelles, rapporterer *BRICS Post*. »De kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, at de også vil dukke op i en anden del.«

Med en anklagende finger rettet mod NATO for at forsømme forsvaret af sin egen baghave, og med et udfald mod NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, tweetede chefen for Ruslands parlamentskomite for udenrigsanliggender, Alexey Pushkov, at

NATO-chefen har tilladt »folk at sprænge sig selv i luften lige under hans næse«, mens »NATO var optaget af at bekæmpe den imaginære, russiske trussel«, rapporterer *Newsweek*.

Se også: *Putin: Rusland er forpligtet over for fredsproces i Syrien; fortsat militær årvågenhed over for terrorisme*

Hold op med at skjule katastrofen – Se den i øjnene, og tag ansvar!

21. marts 2016 (*Leder fra LaRouchePAC*) – Finanssystemets kollaps kan ikke længere skjules for befolkningerne i Europa og USA. Bankerne er gået i panik – med en udvidelse af den kvantitative lempelses pengetrykning, negative rentesatser, banker, der opkøber deres egne aktier for at bevare skinnet af solvens, og snak om »helikopterpenge«, som om penge var problemet. Det handler ikke om penge, men om realøkonomiens sammenbrud. Selvmordsraten blandt tidligere beskæftigede specialarbejdere handler ikke om penge – det handler om, at de er blevet skubbet til side af en satanisk politik, der kun er interesseret i penge, ikke mennesker.

Og alligevel accepterer de fleste mennesker det, af frygt – frygt for, at FBI og NSA skal »fange dem«, hvis de taler offentligt, hvis de taler om det, der er en åbenlys kendsgerning. USA og Europa er i forfald, i færd med at dø, mens Kina og Rusland vokser og lægger vægt på deres

befolkninger, og verdens befolkninger, og de rejser ud i rummet, mens Obama lukker NASA ned; de bygger jernbaner i hele verden, mens Obama lukker dem ned, og de udvider uddannelse, mens Obama legaliserer narkotika.

Den amerikanske kulturs død kan ikke udtrykkes bedre end gennem den kendsgerning, at Obamaregeringen fremlagde en »Ven af retten«-brief (Amicus curiae) i en sag, der blev anlagt af Colorados nabostater for at standse Colorados legalisering af marihuana, som gør det umuligt at begrænse den narkotika, der strømmer over grænsen. Den største heroinepidemi i amerikansk historie, der nu berører hver eneste kommune i landet, stammer direkte fra legaliseringen af narkohandlen – eftersom netværkerne for pot er de samme som dem, der spreder heroin og kokain. Narkohandler George Soros var henrykt, da Højesteret i dag dømte til fordel for Obamas narkohandel og afviste at lade sagen mod Colorados narkopolitik komme for retten.

Chefen for Indiens centralbank, Raghuram Rajan, advarede i dag om, at verden befinder sig i en »voksende farlig situation« pga. de vestlige bankers tiltag med at trykke penge, mens deres fysiske økonomier er ved at kollapse. »Det internationale samfund har et valg«, fremførte Rajan. »Vi kan lade som om, alt står vel til med det globale, monetære ikke-system og håbe på, at der ikke er noget, der går helt galt. Eller også kan vi begynde at opbygge et system, der passer til det 21. århundredes integrerede verden.«

Wall Street og City of London, der meget vel ved, at deres finansimperium er ved at smuldre, er af den mening, at det eneste svar er krig for at bryde den »trussel« mod deres magt, der kommer fra Kina og BRIKS-nationerne. Befolkningerne i USA og Europa bliver således tvangsfodret med en daglig dosis hysteri om »russisk aggression« og »kinesisk aggression«, i et desperat forsøg på at forhindre befolkningen i at se, at det nye paradigme, baseret på videnskab, udvikling og menneskeligt fremskridt, der er centreret omkring Kina og Rusland, er en kendsgerning. Selv, når amerikanere hader deres præsident og

væmmes ved det klovneshow, der kaldes præsidentvalget, så forstår de ikke, hvorfor 80 % af det russiske folk støtter Vladimir Putin, og at over 90 % af kineserne støtter Xi Jinping.

Det er der en grund til. Det er baseret på at give befolkningen en fornemmelse af en fremtid, i en mission, der indebatter fremskridt for hele menneskeheden – en vision, der engang var kendt som Det amerikanske System. Det må genoplives i Vesten og erstatte det døde pengesystem og den døende kultur. Alle borgere har ikke alene en andel i denne mission; de har også et ansvar for at virkeliggøre den.

Foto: Den tidlige bilfabrik Packard i Detroit, Michigan. Da fabrikken blev bygget, var den verdens mest moderne bilfabrik.

Info: Indbyggertallet i byen Detroit er faldet betydeligt fra slutningen af det 20. århundrede og frem til i dag. Mellem 2000 og 2010 faldt indbyggertallet med 25 procent. I 2010 havde byen et indbyggertal på 713.000, et fald på mere end 60 % fra byens top-indbyggertal på 1,8 mio. ved folketællingen i 1950. Faldet skyldes, at Detroits industri, primært bilindustri og maskinværktøjsindustri – realøkonomien – gradvist er blevet afmonteret, med den heraf følgende enorme arbejdsløshed. I 2013 blev byen erklæret konkurs, med en ubetalelig gæld på 1,8 mio. dollar.

Lyndon LaRouche har foreslået, at byens fabrikker ombygges – gennem Franklin Roosevelt's politik med statslig kredit til investering i den produktive økonomi, i traditionen efter USA's første finansminister, Alexander Hamilton, også kaldet Det amerikanske System – til at deltage i produktion i forbindelse med LaRouche-bevægelsens foreslæde NAWAPA-projekt, samt i forbindelse med opbygning af et højhastigheds-jernbanenet i USA, og mens der endnu findes faglærte arbejdere, der kan være med til at videreføre deres knowhow

til den unge, arbejdsløse generation, der aldrig fik chancen for at tilegne sig faglige, produktive færdigheder.

Se også: LPAC's digitale brochure: *The US joins the New Silk Road*

Se også: Brochure (dansk): *Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS*

EIR intervernerer i NATO-konference i København

18. marts 2016 – »Fra Wales til Warszawa: at transformere NATO i et uforudsigeligt sikkerhedsmiljø«, lød titlen på den konference, som det danske Udenrigsministerium og den britiske og polske ambassade i dag var vært for. Titlen refererer til NATO-topmødet 2014 i Wales, Storbritannien, samt det forestående topmøde 8.-9. juli i Warszawa, Polen. Effekten af de forholdsregler, som der vil blive stillet krav om under konferencen, vil være at intensivere NATO's konfrontationskurs, især imod Rusland.

Mødets præmis var, at NATO må være mere forberedt i sin tredje, nuværende fase. Disse karakteriseredes som: Fase 1: den Kolde Krig efter Anden Verdenskrig; Fase 2: indskrænkningen af NATO-styrker efter Sovjetunionens sammenbrud; og, Fase 3: den uforudsigelige trussel fra øst – fra Rusland – der begyndte for to år siden efter den »russiske aggression« i Ukraine/Krim, og som inkluderer den russiske offensiv i Syrien og truslen fra syd – opkomsten af Daesh/Islamisk Stat, så vel som også andre trusler, som den

førende, britiske taler kaldte »dragerne« (med reference til Kong Arthurs riddere), en vending, der blev gentaget mange gange under konferencen.

Der var en masse snak om at opbygge en troværdig »afskrækkelse« og om den politiske vilje til at anvende den, om nødvendigt; permanent fortsættende adaptation til uforudsigelige, farlige udfordringer; 360 graders årvågenhed over for trusler fra alle sider, osv.

EIR fik mulighed for at stille det første af to spørgsmål til panelet af hovedtalere: den danske udenrigsminister Kristian Jensen, Storbritanniens permanente repræsentant i NATO Sir Adam Thomsen, samt generalmajor Romuald Ratajczak fra Polens Nationale Sikkerhedsbureau.

EIR (præsenterer sig): »Jeg må sige, at jeg er uenig i nogle af antagelserne. I taler om den »russiske fortælling« [Kristian Jensens vending om russiske påstande om, at NATO's handlinger er i færd med at føre til konfrontation og krig]. Spørgsmålet er, hvornår er NATO's opbygning af beredskab i realiteten en provokation, en forøgelse af ustabiliteten? For eksempel taler man om, at USA's beslutning om at firedoble forsvarsbudgettet langs den russiske grænse, forøger faren for atomkrig.

På den anden side har vi nu en mulighed, medfredsforhandlingerne i Syrien, hvor USA og Rusland arbejder sammen, og hvor vi har sagt, at der må være et økonomisk element. Hvis USA, Rusland og Kina arbejdede sammen om at opbygge en Marshallplan for Mellemøsten, så ville det være en kongevej til både at reducere spændingerne mellem USA og Rusland, og til på samme tid at opbygge stabilitet i Mellemøsten. Uden denne økonomiske komponent vil dette ikke findes der.«

Udenrigsminister Kristian Jensen: (parafrase) Han støtter USA's beslutning om at firedoble budgettet for det europæiske

område. Ikke for at forøge spændingen, men som en konkret respons til et konkret skift i Ruslands holdning. Rusland tog NATO's beslutning dette forår om at udvide NATO som en aggression, hvilket det ikke er. Ethvert land har ret til at vælge, om det ønsker at tilslutte sig NATO. Jeg er enig i, at vi må se på, hvordan samfund kan opbygges efter en krig. Danmark er meget involveret i Irak og Syrien, hvor vi har skubbet Daesh (IS) tilbage.

Storbritanniens NATO-repræsentant Sit Adam Thomsen: (parafrase) 1. Vi bør engagere Rusland, hvor vi kan – Iran-aftalen, den potentielle aftale i Syrien. 2. Hvis Rusland ikke længere respekterer de europæiske sikkerhedsregler, er det klogt at være forberedt, hvis dette brud skulle blive brugt imod én. 3. NATO's planlagte respons i øst er så let, som den kan være, når man konfronteres med Rusland, der sender signaler som at overflyve Bornholm [som Kristian Jensen sagde, angiveligt fandt sted under mødet, hvor hele den danske politiske klasse var til stede]; når man konfronteres med Ruslands overvældende evne til at mønstre styrker, som 80.000 tropper, inden for 72 timer, i sammenligning med 1.500 NATO-tropper i en forstærket troppetilstedeværelse. Rusland føler sig muligvis provokeret, men er det rimeligt?

Generalmajor Romuald Ratajczak, Polen: (parafrase) Vi ønsker i høj grad det Europæiske Forsikringsinitiativ (USA's foreslåede forøgelse). Han ønskede også den amerikanske hærs forud anbragte lager i Østeuropa. Han ønsker at afsløre propagandaen om, at NATO skulle have aftalt, ikke at deployere langs den østlige front. Dette blev betinget af »indtil situationen ændrer sig«, med et citat fra Rusland/Nato stiftelsesdokumentet, »i det nuværende og fremtidigt overskuelige sikkerhedsmiljø«, og forstærkninger, snarere end en permanent udstationering, er ikke udelukket.

Der er meget mere at sige fra konferencen, men dokumentation vil blive overgivet til *EIR*'s relevante militære reportere.

Foto: Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen her sammen med bl.a. Polens ambassadør i Danmark, Henryka Moscicka-Dendys.

Hvad betyder Ruslands militære tilbagetrækning fra Syrien for den fredsproces, der er begyndt i Genève?

**Fra LaRouchePAC Fredags-
webcast**

18. marts 2016

Alt dette er et mål for det faktum, at det transatlantiske område er dødt; og det vil kun begynde at vende denne død omkring, hvis der finder en revolutionær, fundamental forandring sted i politikken. Denne alternative politik gennemføres i det eurasiske og asiatiske Stillehavsområde, anført af Kina, af Rusland, og er reflekteret i den måde, hvorpå præsident Putin har nавигeret den strategiske situation.

Så den store trussel kommer fra det faktum, at et døende Britisk Imperium – der er uigenkaldeligt dømt til undergang –

kæmper for sit liv og forsøger at bevare noget, der ikke længere kan bevares.

Download (PDF, Unknown)

Det frydfulde ved at skabe overraskelser!

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast 18. marts 2016

Engelsk udskrift: I denne uge får vi en opdatering fra Kesha Rogers i Texas, som anfører en politik for en genoplivelse af det amerikanske NASA-rumprogram; Jason Ross fortsætter sagaen om Gottfried Leibniz; og Jeffrey Steinberg giver os Lyndon LaRouches analyse af betydningen for fredsprocessen i Syrien af de seneste udviklinger, med den russiske militære tilbagetrækning.

– DELIGHT IN CREATING SURPRISES! –

International Webcast March 18, 2016

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's March 18th, 2016. My name is Matthew Ogden, and I would like to thank you for joining us for our weekly Friday evening broadcast, here, on larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}; and Jason Ross, from the LaRouche PAC science team; and we're joined via video

by

Kesha Rogers, multiple-time candidate for Federal office from the state of Texas, and leading member of the LaRouche PAC Policy Committee.

All of us had a chance to meet with Mr. LaRouche, both in person and via telephone connection (in the case of Kesha), earlier this morning. Mr. LaRouche had some very definite and specific ideas which he wished for us to convey. Mr. LaRouche was

{emphatic} when we met with him earlier today, that the global agenda right now is being set by Russia and by China, and their

allies. He said that the initiative in creating the future and shaping present global policy, lies with those two countries, strategically – in the case of Russia, as is very clear with what is occurring in Syria right now; and economically and scientifically – in the case of China.

You can see very clearly that the outdated and archaic methods of the trans-Atlantic system are proving to be impotent,

both in the case of resolving the current grave crises which are

facing mankind as a planetary species right now, but also impotent in setting the agenda and fulfilling and laying out the

vision for the future of mankind. The mission which has been undertaken by China, in terms of their objective to explore the

far side of the Moon – something which is going to be unfolding

over the coming two years – exemplifies the necessary identity which mankind must have in order to affirm and to fulfill our true nature as a creative species.

Mr. LaRouche stated that something that we should develop, in dialogue with him and with each other, is to think about the

open questions, the unanswered questions about how is mankind, a species, reflective of a much larger, and as yet not fully understood, creative characteristic of the galactic system as a whole. This is a relationship which Johannes Kepler drew out in very unique detail in terms of his discoveries about our {Solar} System, but we have many, many large and unanswered questions of what is the role of the human species in our relationship to the galactic system as a whole, and then the complex of galactic systems as a much, much larger whole.

Mr. LaRouche said that this mission to explore the "dark side" of the Moon, so-called, is a pathway in order to begin to understand even the opening of the questions along these lines.

The dark side of the Moon, his hypothesis was, is where you can find some of the shadows of this much larger system, have insight into it, and also to begin to understand mankind's role as reflective of these broader creative processes which are involved in these great astronomical systems.

This is the spirit of the United States at our best. Our republic was founded on these kinds of unique ideas, as we've discussed here in previous weeks. The role of the great philosopher and scientist Gottfried Leibniz is a major contributor, a "founding father", or "founding grand-father" of our republic. This is something which I know Jason Ross has presented multiple times and is in the process of having a series

of developing classes on that subject; and I'm sure we'll be part of his discussion later today.

But also, this is what you can see in a great statesman, such as Abraham Lincoln – very, very much so. Franklin Roosevelt; and John F. Kennedy. Tragically, that spirit in the United States has deteriorated drastically. We see now that the

leadership does indeed lie with China and with Russia; and this

is something which Kesha Rogers, who is joining us here today, wrote about in an editorial which is appearing in this week's edition of the {Executive Intelligence Review} magazine.

Kesha's

editorial is titled, "To Save the United States Economy, Revive

the Space Program."

Kesha and I had a brief conversation earlier this afternoon. I know she has some broader ideas to develop on this subject, so, without further ado, I would like to hand over the podium to Kesha Rogers.

KESHA ROGERS: Thank you, Matt. I think I'd like to start, first of all, by continuing to develop what has and must be the

focal point by which we come to understand the necessity for the

revival and the defense of, not just the American and U.S. space

program, which I have continued to be a leader in championing the

development and the necessity of our space program and what it truly represents for the progress of all mankind. But just on the

editorial that I wrote, I think, to understand it, it's not just

from the standpoint of looking at the economic conditions of the United States and some practical applications to economics that the space program will provide; but we also have to look at it from the standpoint of is, the space program as a true conception of real economic value. This is what's actually missing from our thinking and what has been attacked by the current Wall Street/British imperial system, is that economic value is based, from {that} standpoint, on monetary value and not on the creative powers and progress of the human mind.

The real question at hand right now, is to bring about – as we're seeing and will be developed further in these discussions today – a new conception of what is the identity and what is the purpose of mankind. I have continued to use the example and the works of the great pioneer of space flight, space pioneer Krafft Ehricke; and looking at his conception of mankind as a space-faring creature, as the understanding of mankind's "extra-terrestrial imperative," as that which must be identified and understood.

If you look at the conditions of the space program and why it's so important, you take the example, for instance, of what China is doing now, as completely rejecting this monetarist policy; that the space program is not how much money you're going to put into pet projects and specific projects. It is creating something that's never been created before, to actually create a

new conception and identity of mankind, from the standpoint of the idea of acting on the future. That's what this idea and what

is being developed, for instance with China in their investigation of the far side of the Moon.

People may look at this, "Well what is this going to benefit us? How is this going to improve the economic conditions,

in terms of monetary value, or any of this?" But that is the wrong way to look at it; because the problem right now is that what you have seen is two different opposing conceptions of the

view of mankind. One coming from the trans-Atlantic system, coming from a collapsing imperial system that has been based on

money and monetary value that is dying; and the other is represented by what Russia and China are doing. And as Matt emphasized and what I developed in my recent writing, was that this was the mindset of the great leaders of our nation, represented by the ideas of Alexander Hamilton, of Franklin Roosevelt, Abraham Lincoln, [and] John F. Kennedy. It wasn't just

on the creating of new projects per se, but on a whole new different conception of the identity of mankind.

And so, you take for instance, the example of what we accomplished in the United States, of landing a man on the Moon

– the idea that Kennedy put forward, that by the end of decade we would land a man on the Moon and return him safely to Earth.

What was the vision and intention behind that? Was it just the idea that we would go and plant our flag on the Moon? This would

be some short-term gratification and so forth? Or, was it a forward-thinking outlook, in terms of the direction of mankind in

recognizing what Krafft Ericka, the great pioneer of space

flight, recognized, that mankind was not just a creature of the planet Earth. We were not just a part of, as he called it, a "closed system," and so it was our responsibility to go out and to do what no other animal had the capability of doing; of actually conquering and developing, coming to understand what is the purpose of mankind and what is the development of mankind in the universe as a creature of our solar system and of the galaxy as a whole.

One thing that I thought was very insightful, is that Krafft Ericka wrote about the understanding of the Renaissance, the Classical Renaissance, as an achievement of human progress. And

also the Classical Renaissance is something that contributed to the development of what became our space program and what was the intention that guided the direction of space travel and the space program.

I'll just read a quick quote from what he expressed on this idea. He says, "The development of the idea of space travel was

always the most logical and most noble consequence of the Renaissance ideal, which again places man in an organic and active relationship with his surrounding universe and which, perceived in the synthesis of knowledge and capabilities, its highest ideals."

So you look at this from the standpoint of Krafft Ericka understanding that the Renaissance that was guided by the scientific breakthroughs which I'm sure you'll hear a lot more from my colleague Jason there, of Brunelleschi, or the breakthroughs that came about from the works of Kepler. That

the idea of mankind, is to create something fundamentally new, something that had never been created before, and increasing the relationship of mankind to the Universe.

Now that's economic value! That is not what is being discussed when you look at these debates going back and forth from the standpoint of these Congress Members to the space community, and what budgets are being cut and should not be cut.

But the reality is, as I stated before, we have to have, in the defense of the space program, a new conception of the direction

of mankind. That means we're removing all limitations to progress, all limitations that are put on mankind's ability to continue to understand how to make new discoveries in the principles scientifically of what's out there. Why should we actually investigate the Solar System? What is our mission in doing so? And it's not about a money-making short-term gratification. And so, I think this emphasis that Krafft Ehricke

put on the renaissance as an ideal of looking at why we have, as

a human species, an extraterrestrial imperative, is really a continued expression of what you're seeing coming from China; not

just in their space program, but in the development of the win-win strategy of cooperation for all mankind, for every nation

to come to join together. And to further the progress of addressing the necessary challenges to the economic condition of

the planet by actually recognizing that the solutions do not lie

right here on planet Earth.

So, I think that's the conceptions I wanted to get across;

and what I hope to have further discussion on as we continue this fight to identify what is the real mission of the space program, and how we come to rid the world immediately of this current dead system that's keeping us from advancing in the way that we should be.

OGDEN: Thank you very much, Kesha; and I can recommend that people read what you've written in the current edition of {Executive Intelligence Review}. I also know that you're planning on making a video statement – which will be posted on the LaRouche PAC website and available for people – developing some of these ideas a little bit more in detail.

So, if people have been watching this website, you know that Jason Ross has also been working very closely with Kesha to develop some of these ideas with their implications from the standpoint of a scientist, whom I hope you are becoming more familiar with by now – Gottfried Wilhelm Leibniz. As we discussed last week on this webcast, I think if you begin to consider this question which Kesha just laid on the table for us,

about how do you create a future for mankind. How do you initiate

the creation of something which is completely new, as we move into the future? Now, this can never be done through the replication of the past; there's no precedent for a discovery.

A discovery is something which is always new, and is created {de novo} and is introduced, which changes the course of human history. Obviously, there is a lineage that goes back to Gottfried Leibniz, and many Leibnizians who have lived since him:

Karl Gauss; Bernhard Riemann; Albert Einstein; and I would even include Mr. Lyndon LaRouche in that lineage.

So, without further ado, I'm going to ask Jason to elaborate a little bit more; picking up on what Kesha just left off on.

JASON ROSS: Thanks, Matt. Well, I think if you consider how to conceptualize the value of the kinds of programs that Kesha was discussing that we're promoting today, you reach a contradiction if you try to approach them from a monetarist standpoint. That is, the kind of economics that's generally taught today, the kind of economics practiced as a religion – well, I was going to say as a religion on Wall Street; the primary religion on Wall Street is stealing – but, in general, the basis of thinking is that economy is about money; we can measure things in terms of money. How much is somebody willing to

pay for something? That's how valuable it is. That isn't.

Money

doesn't measure different qualities; money doesn't measure the future potential that something is able to create. And if you base money on how much somebody's willing to pay for something,

you don't distinguish between things that are good and useful versus bad and vices. People are willing to pay for heroin; people are willing to pay for other opioids if they're addicted

to it. Does that mean that those drugs, as used by those people,

are valuable, or worth something because they're willing to pay

for them? Quite the contrary. So, we need a different way of thinking about how we can measure economic value if we're going

to be human economists, instead of Wall Street magicians or Satanists.

So, the reason we have economy is that we aren't animals;

animals don't have economies. Animals don't change what they do from generation to generation; they don't improve, they don't develop. We do. We create a new kind of time for ourselves. In a very real way, humanity is a totally new and totally distinct force of nature from anything else. Over geological time, geologists describe to us how the Earth has changed, or how a planet has formed; this is over hundreds of millions of years. Over evolutionary time, perhaps tens of millions of years, we're able to see transformations in the kinds of life that exists on the planet. Over biological time, we have short-term periods of the life of an organism, of its respiration, very much tied to the daily cycle of the Earth, for example. And with humans, we have a different kind of time. We create time. The flow of history isn't always the same speed. During the Dark Ages, when not much happened, you might say that human time slowed down. And with the Renaissance, and with the ability to discover more about nature by having a more powerful way of thinking about it, and a more powerful conception of us as human beings interacting with it; you could say that time sped up. We create a certain time in that we create new eras of humanity; not in the way that geology or evolution does, but willfully by developing new principles that if we were animals, you would say this is a whole new type of life all together. Life moving from the oceans onto land; that's a totally different quality of life. Life having developed photosynthesis and using

the Sun as a power source; that's a totally different kind of life. But we're still human beings after the discovery of the combustion engine, for example; the use of heat-powered machinery. We create in ourselves the change that's comparable only to large-scale evolutionary changes when we look at life in

general. So, we're distinct.

Now, how do we understand this? Both how do we understand that world around us that we act on and interact with; and how do

we understand our thoughts about it and our ability to progress

and use the practice of science itself? What sort of terrain is

it? What sort of world is it? The physical world and the mental world.

Well, here's where I'd like to take up some concepts that Mr. LaRouche has been bringing up recently about Bernhard Riemann

and about Gottfried Leibniz, and a bit about Einstein, too, who

got the verification of his hypothesis of gravity waves announced

very near his birthday this year – which was on Monday. So, let's think about it. Is the terrain that we're operating on, one

which is steady and indifferent to our actions? Or, is it one where what we do and what we discover and how we interact with it, changes that world around us in a way that the world is not

fixed; either in ourselves or in our understanding of it? And, that is the case; we transform the world in changing our mental

understanding of it. The math that we use in understanding how do

we conceptualize that world; that changes our interaction with

it, and we're a force of nature. We change the operation of the forces of nature by improving our understanding of the world around us and of ourselves and our ability to discover such things. How can we possibly think about that quality of change?

As a couple of other examples, think about the difference between what you might say is a fixed object – let's say iron oxide. Iron oxide is basically rust; it's a mineral that's rust.

It's reddish brown, it's not terribly useful; but with the development of metallurgy, instead of being a deposit of some compound, it's now a resource. It's an ore from which we can create iron and steel. The substance itself, did it change chemically? It did in terms of the potential of what we could do

with it. And remember, we're a force of nature; we changed what

it was. It has to be thought of that way.

Or, what's the value of a technology? How does it change over time? In the 1400s, windmills were a great invention; they

were somewhat new on the scene. They allowed pumping water, they

allowed grinding grain. That's excellent; that's a breakthrough.

Are windmills valuable today for making electricity? I don't think so. Consider helium; helium is an interesting element. It

was first discovered in the Sun, not on Earth. It was discovered

in the Sun by the kind of light that came from the Sun when that

light was broken up into a rainbow with a prism, and certain bands of the absence or presence of color were the clue that there was a new element out there named helium, after Helios, the

Sun. That element, what's it used for? You might think of it's being used to fill up balloons for children; you might think of

it being used as a gas for cooling for physical purposes or for

experiments. It's also, as Helium-3, an ideal fuel for fusion.

So, this substance transforms its meaning based on our developing

understanding. How can we think about this?

Well, let's take the example of Bernhard Riemann. In 1854, Bernhard Riemann delivered a presentation and a paper on the subject of the hypotheses that underlie geometry. That might sound like a dry title; it might sound like it has nothing to do

with physical economy or anything that we'd want to be doing right now. But this paper is very important in the view of Lyndon

LaRouche for his own development and as a way of understanding economics. So, let's say why. Very briefly, Riemann points out that our conception of space itself and of the way things operate

in space is taken for granted. The ideas that we use to understand it, they don't really come from experiments per se, or

from physical theories; they come from our thoughts about space.

For example, the idea that space has no particular characteristics of its own; that was the view of Isaac Newton. Newton said space is uniform, it's out there; things occur within

space. Space is there first, it's just space; it has no characteristics in particular. Newton said the same thing about

time; that time flows on uniformly. That's what time is; it's really not much of a definition, or an understanding.

Geometric ideas that people had, for example, are the idea that if you add up the angles in a triangle, you get 180

degrees.

Now, if you're drawing triangles on flat paper, yes that's true;

if you draw them on a curved surface like a sphere, it's not true. Triangles on a sphere have more than 180 degrees in them.

If you then ask, "What if I draw a triangle in space?"; that's a

tough question. When we connect points in space, is the space between them flat, is it curved? How could we discover that, and

what would be the basis of it having a curvature if it wasn't flat?

What Riemann does, is he discusses through all the possible ways that this could come about. He discusses in general, curvature – both of surfaces and of space; how a space could be

curved. He works out in general how you could do that; but he can't answer the question. He says, to answer the question, "What's the nature of the space, and which processes unfold?"; you have to leave the department of mathematics and you have to

go to the physics department. You can't answer questions like that just be pure reasoning; you got to have a hypothesis – "What physically makes space?" And in this way, he's coming back

to the view of Gottfried Leibniz, who, just to say very briefly,

Leibniz and Newton totally disagreed on a number of subjects. People may have heard of the dispute over their invention of the

calculus; did Leibniz steal it from Newton, or vice versa? But there's a lot more there.

One of the major disputes they had was about space. Newton's view was that space and time were absolute; and Leibniz's view that space was a way of understanding co-occurrences. The relationship of things that are here at the same time – that's

space; and for Leibniz, time was the evolution of things, how things change. But time didn't have its own existence. Now, that's precisely what Einstein took up in his theories of relativity; he did what Riemann said had to be done. He didn't finish the job; but he did what Riemann said had to be done. Einstein overthrew, in a very specific way, the outlook of Newton; Einstein showed that space was not flat, that it was bent

in special relativity, that it was curved in general relativity.

And very importantly, the basis of its shape, the basis of how things interact over distances – that sense of space – was based not on what a mathematician might imagine, but on what a physicist hypothesizes. Einstein hypothesized an equivalence between different observers that the laws of nature shouldn't depend on whether you're moving; something that Leibniz also said

very explicitly. Einstein considered that light moved at the same

speed to any observer; something he had been pondering since he

was a pretty young man. And he hypothesized that gravitation would transform the shape of space; that straight lines wouldn't

be straight to the extent that gravity is affecting them. This is

what was seen with the experiments about the position of stars around the eclipse of the Sun, performed earlier during Einstein's life; and it's seen in the recent verification of gravity waves.

So, most people acknowledge that Einstein, OK, this is physically important; this is a scientist, he discovered things.

What does it have to do with this other point, though, about understanding humanity, and our role in economy, and our creation

in economy? Well, what Riemann did was, he made it possible to

say that human discovery is a force of nature; it reshapes nature, it transforms our understanding about the objects around

us. And the basis of that world outside of us, can't be considered independently of our increasing knowledge about it. What we know about the world around us changes it, in that it changes our ability to interact with it.

So, if we're looking for a real idea of what economics is, throw away any sense of monetarism that says money made in a whorehouse is just as valuable as money made in a steel plant; and instead say, "How do we foster scientific discovery? How do

we foster its social implementation through technologies that physically improve our power over nature and our ability to provide improving standards of living and promote the general welfare of human beings?" If this is our basis of economics, fostering that kind of outlook, then I think we can say that Gottfried Leibniz was the first physical economist in that sense.

I'll just reference to the show on Leibniz from earlier this week, and one of the documents I cited there; Leibniz's paper on

the creation of a society for science and economy in Germany. And

I think if you read that paper, you'll be astonished at how Leibniz pulls together both promotion of discovery, how that works, what kind of thoughts are needed, how people should work

together, and how to implement those thoughts to improve people's

lives to the betterment of mankind. And that really has to be the basis of our economics.

One simple rough measure, proposed by LaRouche to measure this, is the potential population density. How many people can be supported in a given area? That's a measure that is fixed for

animals. For a certain kind of environment, the number of deer that can live there; deer don't change that. Human beings do. And

as a rough measure of economic progress, we could take that value. What's the potential population that we're able to support? The ability to use these thoughts is one that is not being expressed in the trans-Atlantic at present. In our discussion today, Mr. LaRouche talked about the positive impact

that Riemann had had on Italian science. Riemann had tuberculosis, and spent a good deal of time later in life – he didn't live that long – but later in his short life in Italy; where thoughts from Riemann influenced the development of hydrodynamics, stretching all the way into the time of airplanes

and the consideration of getting out into space.

Today, this overall outlook is best represented by Russia, and especially at present, by China. So, this doesn't have to be

a purely Chinese development; this is clearly something that we

can take up as a mission for ourselves to contribute to here in

the United States and in the nations around the globe. And we've

got very special and precious people in the past that we can look

to for insights in how to make the next breakthroughs in developing our understanding of what it is to be human, the basis

of human culture, and how best to advance human economy.

OGDEN: Thank you very much, Jason. Now, as Jason just mentioned, and as I said in the beginning, really right now you

do see the initiative – the economic and the scientific initiative – being taken by China to lead mankind into the

future; especially with the space program. You also see the initiative being taken by Russia; and this is very clearly illustrated this week with the actions that have been taken by Russia in Syria. The strategic initiative lies in Putin's actions

there. As Mr. LaRouche emphasized, Putin is setting the agenda;

he is constantly on the flank. You can see this going back to the

chemical weapons, where Putin took the initiative to say fine, we

will help Assad dismantle these chemical weapons. It can be seen

with the decision to intervene, a few months back, by Putin into

the situation in Syria; and then with the pull-out that happened

earlier this week. What's clear is that every step along the way,

Putin's actions have caught Washington and Obama by surprise; constantly breaking profile. And this is what's called "taking the flank" in a military sense. There's clear precedence, as Mr.

LaRouche always uses the example, of Douglas MacArthur's actions

in Inchon. You always, always act on the surprise.

Now, this was illustrated I think just anecdotally very well in an article that was published March 15th – Tuesday of this week – in the {New York Times}, with a very apropos headline which read "Putin's Syria Tactics Keep Him at the Fore, and Leave

Everyone Else Guessing". I just want to read the first paragraph

of that article, actually, because I think it just describes very

vividly what we mean by this:

"President Vladimir Putin's order to withdraw the bulk of

Russian forces from Syria seemingly caught Washington, Damascus, and everyone in between off guard; just the way the Russian leader likes it. By all accounts, Mr. Putin delights in creating surprises."

So, this is the subject of our institutional question for this week; which Mr. LaRouche had some very specific words to say

in response to, which I'm going to let Jeff elaborate on for us.

But let me just read the text of this question to start off. "Mr. LaRouche, as you know, earlier this week, at the start of the Geneva Peace Talks, Russian President Vladimir Putin announced that he ordered the withdrawal of some of the Russian

military forces in Syria. The withdrawal of Russian fighter planes began the next day and has continued. A residual force will remain at the naval base at Tartus and at the air base in Latakia. How do you view Putin's decision? How might it impact the Russian, American, and United Nations efforts to bring the Syrian war to an end, now underway in Geneva?"

STEINBERG: Of course, we've taking up the bulk of this week's report with a discussion about man's extraterrestrial imperative; the need for man to get off of the planet Earth, because man was never an Earthbound creature. So, we're at a point right now where Mr. LaRouche was delighted in our discussion earlier today at the prospect of over the next two years, China going through the preparations for the launching of an orbiter that will be hopefully landing on the back side of the Moon. And will for the first time, give mankind a window into the Solar System and the Galaxy beyond. And this is something of enormous importance and enormous excitement, because it puts

this nature of man as an extraterrestrial creature capable through creative discovery, of not remaining Earthbound, but of exploring the near Solar System and beyond. And it reminds me that virtually every astronaut and cosmonaut who has travelled in space, has remarked at one point or other, that having the vantage point of looking down on Earth, you become at one point overwhelmed with the fact that so much of what goes on, on the planet of Earth, is trivial relative to the challenges that are very obvious when you look at man from the standpoint of man's ability to explore the Universe and make these kinds of discoveries. And it was that approach that actually informed our discussion about the Syria situation per se. Because as Matt said, Russian President Putin has demonstrated once again that he has a certain understanding that at the core of grand strategy is always the idea of continuously moving; continuously flanking; continuously confusing your adversaries by constantly being on this kind of offensive. So, we do have the developments of the past days, where at the very moment that the Geneva second round of peace talks were beginning, President Putin announced a draw-down of the Russian military forces inside Syria. And in fact, the very next morning – Tuesday morning of this week – the first Russian bombers and other air force equipment and personnel began leaving. Now, the Russians are there still; make no mistake about it. Russia has established a fundamental change in the situation on the ground,

which is both a military shift and a shift at the diplomatic table taking place right now in Geneva. Russia has a permanent naval base fully established and more secured than at any time previously at the port of Tartus; and it has now a major air force facility in the Latakia province. And more recently this week, yesterday President Putin issued a statement where he said,

if the circumstances change, if the peace process does not go forward, then Russian forces can be reinforced in Syria, not in a matter of days, but in a matter of hours. And quite clearly, the infrastructure is in place for that to happen.

But Mr. LaRouche wanted to make a larger and much more fundamental point about what is going on here. What he emphasized

is that you can't lose sight of the fact that the war is still going on. We don't know how things are going to play out; what we

do know, is that there has been a change of conditions. In fact,

there was a major change of conditions beginning on September 30th of last year, when the major Russian military presence began. And when the situation systematically shifted from that point on, and yet at the same time, certain leading political figures around the world – the spokesman for the Jordanian government; Steffan de Mistura, the UN representative for Syria

– they all said, "We're not surprised by President Putin's announcement this past Monday." In the case of the Jordanians, the chief of staff of the Jordanian military, the chief of staff

of the Syrian military, were both in Moscow last October; and they met with Russian Defense Minister Shoigu, they met with President Putin. And they were told quite clearly that the Russian mission was not a permanent mission; but was a limited mission in both size and in time duration. And that when the

circumstances reached the point where it was feasible to reach a diplomatic solution to the Syria crisis, that the Russian forces would begin to be withdrawn.

As Matt pointed out with the {New York Times} coverage, people in the West were scratching their heads, because they refused to take note of the fact that Putin is a strategic thinker. And very often, what he says – in most cases, in fact – is exactly what he intends to do; but he's not going to do it

in a predictable fashion. He's going to do it in a way that will

catch you by surprise. And the biggest surprise is that most political thinkers in the West, most officials in government in

the West, are ignorant and prejudiced. So, their own prejudices

prevent them from understanding how Putin thinks about these things. Their own prejudices prevent them from understanding because they're incapable of thinking in this kind of a strategic

fashion. Now the problem is, that we're still in a state of warfare; and that state of warfare will continue until certain things occur that go way beyond the borders of Syria.

Until the British Empire ceases to exist, there will be a condition of warfare on this planet. We see it, not necessarily

in the form of warfare that most people think about – soldiers shooting, artillery pieces firing, bombers dropping bombs.

Look

what's happening right now in Brazil. The British Empire is waging a war against the new emerging Asia-Pacific-centered global system. They're trying to destabilize Brazil, which is a

founding member of the BRICS. There's a similar effort underway

to destabilize the Zuman government in South Africa; because South Africa is the latest country to join in the BRICS initiative.

So, there are all kinds of problems going on; you can't look for a simply linear expectation or projection of what's going to happen by the situation now ongoing on the ground in Syria or in

Geneva. Another example: President Obama is taking a series of measures that will lead unavoidably – unless they're reversed –

to a major confrontation between the United States and China. We

had a report earlier this week from David Ignatius in the {Washington Post}, who is very often a kind of reliable leak sheet for what's going on inside the administration. And the Obama administration is preparing for confrontation with China over the South China Sea; they're waiting for a ruling from the

World Court in the Hague on a complaint filed by the Philippines.

So the United States is preparing contingencies for poking China

in the eye, for carrying out new provocations against China. The

sanctions that President Obama announced this week, ostensibly against North Korea, are in fact sanctions against China; they go

way beyond what was agreed upon by China and the United States at

the United Nations.

So, if you take all of these factors into account, and if you think of them as a process, not simply as a series of discrete events, then you get a very clear idea of what Mr. LaRouche means when he says that the planet, in general terms, is

in a state of war. Now, ultimately what this state of warfare

comes down to, is the fact that you have a new emerging Asia-Pacific-centered future. It's defined by the economic initiatives of China, by the One Belt-One Road policy, and most

emphatically by China's systematic plan for collaborating with other nations on the kind of space exploration that once was a hallmark of American policy; but has not been abandoned.

President Obama has spent the last seven years systematically taking down and dismantling America's space capability; and Kesha

is leading the fight to reverse that process.

Over the last 15 years, if you look at the Bush/Cheney administration followed by the Obama administration, the United

States has been under British occupation. Both Bush/Cheney and Obama were each, in their own way, governments that were at the

beck and call of the British Empire, of the policies of the British financial oligarchy operating through Wall Street. And as

the result, the United States, really the entire trans-Atlantic

region, is dead. Germany was once a great prospering economy; the

result of the "economic miracle" that Franklin Roosevelt envisioned for the post-World War II period; no replay of Versailles, but a completely different approach. Germany has now

been destroyed by the policies largely coming from the British Empire. All of continental Europe is hopelessly and irreversibly

bankrupt; and Mario Draghi's announcement of an expansion of quantitative easing and a zero interest rate policy is a reflection that certain people are desperate over the fact that

Europe is doomed, that the United States under present circumstances. We've talked in recent months on this broadcast

about the death rate increase in the United States; the true rate of unemployment; the epidemic of heroin addiction and heroin overdose deaths; the declining life expectancy in the United States. These are all measures of the fact that the trans-Atlantic region is dead; and will only begin to reverse that death if there is a revolutionary, fundamental change in policy. That alternative policy is being carried out in the Eurasian and Asia-Pacific region; led by China, led by Russia, reflected in the way that Russian President Putin has navigated

the strategic situation.

So, the great threat is coming from the fact that a dying British Empire – which is irreversibly doomed – is lashing out and is trying to preserve something that can no longer be preserved. There was a time when the British Empire could impose

petty tyrannies on countries around the world and achieve a certain limited degree of stability. That's over with. All of the

efforts within the framework of the mindset of the British Empire, the mindset of the Obama administration, the mindset of

virtually all European leaders – the French probably the worst of the bunch on the continent – is doomed; it doesn't work. Yet,

there is an opportunity; and opportunity for all of mankind in what's going on in the Asia-Pacific region, led by China, by Russia. India is clearly stepping in to play a significant role

in this new emerging combination, cooperation among nations for

purposes that go beyond national interests, but address the interests of all of mankind. Egypt is fully established as orienting towards that new Asia-Pacific combination.

So, this is the larger picture; this is the framework for judging the initiative taken by President Putin this week. And

it

must be judged from the standpoint of the global consequences; and not just simply the consequences for the immediate negotiations around Syria. Although his actions this week have certainly greatly improved the possibility of bringing that five-year tragedy to an end.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. I would just add, the initiative being taken by these countries also very much has to do with the decades-long work Mr. Lyndon LaRouche and Mrs. Helga

LaRouche have undertaken. The One Belt-One Road policy that China

has adopted, is the Eurasian Land-Bridge policy which the LaRouche movement uniquely championed in the beginning of the 1990s. Now, you have an evolution of that to the World Land-Bridge; and this is what is documented so thoroughly in the

350-page Special Report that was issued by {Executive Intelligence Review} called "The New Silk Road Becomes the World

Land-Bridge". One very exciting announcement, because you mentioned Egypt, just this week there was a very high-level event

which was sponsored by the Transportation Ministry in Cairo; featuring a LaRouche collaborator, Hussein Askary, to announce the formal publication of the Arabic language of this full, 350-page World Land-Bridge Special Report from {Executive Intelligence Review}.

So, you can see that at the very highest levels of government around the world, this is what is shaping the discussion; the initiatives that the LaRouche movement have taken

for decades. And one final note along those same lines, as we announced last Friday, Mrs. Helga LaRouche just got back from a

very important trip to India; at which she was one of the featured speakers in a very prominent, very high-level dialogue

– the Raisina Dialogue. And if people have not seen it yet, a wonderful half-hour interview that Jason Ross conducted with Mrs.

LaRouche was posted on the LaRouche PAC website earlier this week. So, if you haven't watched that yet, I would really encourage you to watch it; and to just think about everything that has been said here today. Think about these initiatives that

are being taken by some of the world's leading countries to create the future; and think about the role that the LaRouche movement has played over years and decades in shaping the possibility of these initiative being taken today.

So, thank you all very much for joining us here today. I'd like to thank Kesha Rogers for joining us over video; and I would

like to thank Jeff and Jason here in the studio. Please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

**POLITISK ORIENTERING den 17.
marts:**

**Putin sætter den strategiske
dagsorden//**

Kina forbereder finansstyring

og Tobinskat

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

Se virkeligheden i øjnene: Den transatlantiske verden er dømt til undergang – Og menneskehedens fremtid ligger i Eurasien

16. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Skribent på *Daily Telegraph*, Ambrose Evans-Pritchard, er blevet fuldstændig hysterisk over sin seneste »opdagelse«, nemlig, at det transatlantiske område nu går ind i en hyperinflationsnedsmelting. I realiteten burde enhver, der er ved sin fornufts fulde fem, for længst have indset, at USA og Europa allerede er dømt til undergang. USA's økonomi er håbløs, og intet, undtagen et totalt skifte i politik – der går bort fra troen på penge over menneskelig kreativitet – kan forhindre den totale ødelæggelse. Ingen økonomisk genoplivelse, eller blot økonomisk overlevelse, kan forekomme under den aktuelle politik. Det er et under, at USA stadig eksisterer på dette tidspunkt, da der ikke er nogen mekanismer til at redde økonomien.

Krisen kommer til udtryk på en mere grafisk måde, når man ser på de himmelstormende rater for selvmord, dødsfald som følge

af narkooverdosis og den faldende forventede levealder i USA.

Vi står på randen af et globalt kollaps, som det transatlantiske område umuligt kan overleve. Krakket kan komme, hvad dag, det skal være, og det er denne realitet, der har udløst hysteriet fra sådanne som ECB-chef Mario Draghi og bladsmører for den britiske krone, Evans-Pritchard.

Eneste mulighed for det transatlantiske område er at annullere Wall Street og [City of] London – udslet dem totalt, og gennemfør så en total ændring af konceptet for det økonomiske system.

Der er to, uforenelige koncepter for økonomi. Der er det britiske/Wall Street-koncept om penge, penge og efter penge. Penge i sig selv, har intet med virkelig værdi at gøre. Det alternative system, Hamiltons system, som FDR forstod og gennemførte, afviser penge; afviser Wall Street. Dette system bygger på menneskelige opdagelser, der omsættes i videnskabelige og teknologiske fremskridt, som skaber virkelig rigdom og fremmer menneskets vækst.

Præsident Franklin Delano Roosevelt havde disse koncepter og omsatte dem til praktisk handling som præsident – indtil FBI og Republikanerne lukkede Roosevelt-programmet ned, selv inden hans død i utide. Intet som helst system, der bygger på penge og finans, kan fungere, og dette var, hvad FDR forstod.

Den russiske præsident Vladimir Putin opererer ikke ud fra et pengeorienteret system. Det kinesiske lederskab under Xi Jinping opererer ikke på basis af et pengeorienteret system. Eurasien er i færd med at blive organiseret på basis af helt andre principper, anført af Kinas bestræbelser for at realisere menneskets udenjordiske forpligtelse. Denne idé blev fremvist på den sidste dag af den Nationale Folkekongres, der netop er sluttet i Beijing, da en af de delegerede fra Folkets Befrielseshær, Kinas første, kvindelige astronaut, gav et magtfuldt interview til CCTC om udsigterne for Kinas

rumprogram. Kina er også godt på vej til at bygge verdens første, kommercielle højtemperatur-gasafkølet reaktor. Det er realøkonomi – og ikke det vanvid med penge, penge og flere penge, der har plaget USA, siden FDR's død, med ganske få, momentvise undtagelser.

På en anden måde personificerer den russiske præsident Putin det samme princip: Nøglen til alt, hvad Putin har gjort for at vende situationen i Syrien, er, at han altid er i bevægelse, altid finder på en overraskelsesflanke – på det strategiske niveau. Putin er sig udmarket bevidst, at han ikke handler alene, men at han opererer på vegne af et partnerskab med Kina. Dette gjorde Li Kiqiang klart i sin afslutningstale til den Nationale Folkekongres: Ingen tredjepart vil få lejlighed til at ødelægge det strategiske partnerskab mellem Kina og Rusland. I Indien har premierminister Modi lanceret en revolution i landbrugssektoren, som er fuldstændig afgørende for Indiens fremtid. I sit nye budget har han annonceret en 84 % 's forøgelse af investeringer i landbrugssektoren – oveni i relaterede investeringer i veje, jernbaner og produktion af kemiske produkter og gødning.

Putin drives af en dyb, personlig erfaring. En stor del af hans familie døde under nazisternes invasion af Sovjetunionen under Anden Verdenskrig. Denne erfaring former hans tankegang. Uden en erkendelse af, hvem Putin er som verdensleder, og hvor han kom fra, er det umuligt at forstå hans handlinger. Det er grunden til, at det store flertal af de såkaldte »strateger« i Vesten er forvirret over hans flankeoperationer.

Befolkningsreduktion

Portugal:

**Med en døende nation
opfordres portugisere til
også at acceptere eutanasি og
dø af egen fri vilje**

8. marts 2016 – En skinger kampagne for at legalisere eutanasি raser nu i Portugal, anstiftet af Venstre-blokkens parlamentsmedlemmers meddelelse i februar om, at de vil fremstille et lovforslag, der ville legalisere eutanasি og »aktiv dødshjælp«. Denne kampagne understøttes af en appell til støtte for et »Manifest til forsvar for afkriminalisering af en værdig død«, der er indledt samtidig, og som får støtte fra fremtrædende personer såvel som af enkeltpersoner. Manifestet argumenterer med, at Portugals Sundhedsministerium nu pålægger en praksis med et livstestamente; det er nu »presserende«, at det næste skridt tages, og at »aktiv dødshjælp« legaliseres som »den ultimative frihed ... et konkret udtryk for individets selvbestemmelseret ...«

Der er opposition, selv om den alt for ofte er defensiv, uden at identificere den nazistiske hensigt bag dette forslag. Dr. Jose Manuel Silva, leder af Portugals Lægeforening, har kaldt det foreslæde eutanasি-lovforslag »anti-socialt« og advarede om, at det vil berøre de fattige og dem, der ikke har nogen beskyttelse fra samfundets side. Foreningen for Palliativ Pleje er imod tiltaget med den begrundelse, at halvdelen af den portugisiske befolkning ikke har adgang til palliativ pleje, som, når man får det, fjerner ønsket om at dø. Dr. Rui Nunes, leder af programmet for bioetik ved Porto Universitets medicinske fakultet, advarede om, at det er farligt at

diskutere eutanasi i en krisetid, økonomisk og social, hvor eutanasi kunne blive en løsning på den manglende adgang til sundhedstjenester. Han påpegede faren for det, der skete i Belgien, der gik fra »frivillig eutanasi«, og som nu har gjort drab af børn lovligt.

Den tidlige statsadvokat Souto de Moura var mest ligefrem: lægeassisteret død er »simpelt hen manddrab«.

**RADIO SCHILLER den 14. marts
2016:**

**Den gamle verden kommer ikke
tilbage//**

Valget i Tyskland//

Draghis bazooka//

Syrien-forhandlingerne

Med formand Tom Gillesberg

Tyske sparekasser fordømmer ECB's politik

10. marts 2016 – Tyskland: Bayerns sparekasseforbund, Sparkassenverband Bayern (SVB), advarer om, at endnu flere af dets medlemsbanker vil gå bankerot i år pga. Den europæiske Centralbanks negativrentepolitik – der kommer de private bankers umådeholdne låneoptagelse til gode, men på bekostning af sparekasserne, der lever af renterne af deres forretninger. Nettofortjenesten i Bayerns sparekasser skrumpede til 3,748 mia. euro i 2015, og hvis ECB's politik ikke ændres, vil man tage yderligere 25 % af nettofortjenesten, sagde vicepræsidenten for sparekasserne Roland Schmautz i går i München. Sparekasser er blevet tvunget til at afskedige 3,3 % af personalet for at skære udgifterne ned.

Man spørger sig selv, sagde en anden repræsentant for SVB, Ulrich Netzer, om det virkelige motiv bag alle ECB's forholdsregler faktisk er at tvinge sparekasserne generelt til at lukke: »Hvis man afskærer mølleåen til møllerne, kan man ikke argumentere med (som ECB gør), at møllernes forretningsmodel ikke fungerede.«

ECB's lavrentepolitik har, sagde Walter Strohmaier, adm. dir. for Sparkasse Niederbayern-Mitte sparekassen, skabt »en bagvendt verden«, der – som ECB's beslutning i dag viser – bliver endnu mere bagvendt, med pengepumperne, der åbnes endnu mere for de private banker, og med rentesatserne for nye lån, der reduceres til nul. ECB truer pensioner, fordi den underminerer opsparinger, promoverer spekulative bobler og er blevet en decideret byrde for sparekasserne, anklagede Strohmaier.

Blandt partier i Bayerns Landtag, delstatsparlamentet, er det kun de Frie Vælgernes gruppe, der støtter sparekasserne imod EU og ECB; de andre partier har lukket øjnene for problemer.

Den Europæiske Centralbank skruer op for pengehanen. Ekspropriere spekulanterne, ikke bankkunderne!

Af Helga Zepp-LaRouche

Vi står på randen af det totale sammenbrud, og det er absolut utilgiveligt, at regeringerne giver mulighed for, at dette system, der er baseret på bedrageriske intriger og fusk, kan opretholdes så meget som en dag længere. Storspekulanternes kasinoøkonomi må øjeblikkeligt lukkes ned gennem en streng Glass/Steagall-bankopdeling! Der findes en løsning, men den kræver, at man på dramatisk vis går bort fra den nuværende, neoliberale model og genindfører realøkonomi og økonomisk genopbygning.

Download (PDF, Unknown)

Den europæiske Centralbank annoncerer

vanvittig ny 'kvantitativ lempelse': Lyndon LaRouche siger, dette holder ikke: Annuler tyveriet!

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den europæiske Centralbank annoncerede i dag panikagtige forholdsregler for en enorm inflation af aktiver. ECB sænkede sine allerede negative rentesatser for bankpenge, der er indsat i ECB, fra -0,3 % til -0,4 %. Hvad der er endnu mere ekstremt, så annoncerede ECB en ny serie af fireårige lån til banker (»TLTRO II«), hvor rentesatserne kunne falde så lavt som til satserne på indskudsfaciliteten, nu -0,4 %. Med andre ord, så vil ECB betale banker for at tage dets lån – de vil tilbagebetale mindre, end de lånte!

»Det er en hurtig afslutning på en hel historie«, var Lyndon LaRouches respons i dag. »Dette er slutningen! Dette vil ikke holde – det giver ingen mening. Obama og præsidentskabet osv. burde sige, dette er slutningen! Der er det med os, at vi siger, dette er slutningen! Vi kan ikke gøre dette! Og Wall Street kommer til at betale for det. Wall Street kommer til at betale, for de ejer pengene! Og de kommer til at betale, hvad de skylder, for deres voldtægt af finanssystemet er regulært tyveri. Annuler dette tyveri! Det eneste, vi behøver at gøre, er at anvende Franklin Rooseveltts politik fra 1930'erne, og det vil række. Der findes ingen anden kompetent måde at respondere til dette på.

Disse karle vil stjæle; de vil stjæle luksuriøst. Det her går tilbage til en historie: Dodd-Frank!«

ECB annoncerede også, at dets kvantitative lempelsesprogram med opkøb af obligationslån vil blive sat op til 80 mia. euro om måneden og udvidet til også at omfatte obligationslån fra selskaber, der ikke er banker, sammen med bankobligationer og statsobligationer.

»*Offentliggør det, cirkuler det, og sig, at dette er et svindleri af alle ting – Gud over alle ting.*«

Georg Fahrenschon, chef for den tyske Sparekasseassocation, der er kraftigt imod disse sindssyge erklæringer, sagde, at, før eller senere vil negative rentesatser sprede sig til et punkt, hvor bankerne forlanger penge for at beholde kundernes indskud.

»*Det gør de ikke*«, sagde LaRouche, »bankerne vil forsvinde!«

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Under en diskussion den 9. marts med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi karakteriserede Lyndon LaRouche kampagnen for at bryde BRIKS-gruppen op som følger:

»*Det er britisk. Se på omstændighederne. Der er visse*

kendsgerninger her, der er meget klare. For det første står briterne bag alt dette, og briterne triumferer over den fordærvelse, de har været i stand til at indføre i USA og i den amerikanske befolkning. Det er et faktum. Når man lige har fordøjet dette, så må man se på, hvad det er for problemer, der findes i Europa, og så bliver man virkelig lidt skræmt, for man ser hele områder af Europa, der disintegrerer for øjnene af os, og især dem, der er på den forkerte kurs.

Det, Putin gør, er virkelig godt; det er meget effektivt – det er rigtig godt. Og det er succesfuldt, og det hænger sammen med Kina og andre former for operationer omkring dette, der bygger det op. Så det er en god situation for os mht. tingenes udsigt. Der er ikke noget problem her. Der er bekymring, men ikke noget virkligt problem.

Vores problem ligger hovedsageligt i USA. Det er den kendsgerning, at USA's befolkning er blevet gjort sindssyge, voldsomt, af Bush-familien, og nu af Obama. Det har været en degeneration. Disse ting er så åbenlyse, at det må siges højt, fordi det er så åbenlyst. Kongressen er i et forfærdeligt rod.

Hvis man indser disse ting, og man laver en liste med en sammenligning af det ene mod det andet, finder man ud af, at tingene ikke står så dårligt til i det ene kvarter, men at de er forfærdelige mht. USA og den amerikanske befolkning. USA er i en tilstand af desperation. Desperation, fordi de accepterer spekulativ investeringsbankvirksomhed, men de accepterer ikke Glass-Steagall, der automatisk ville hjælpe udviklingen. Sådan står det til. Vi har i virkeligheden ikke noget andet problem end dette. Vi har Wall Street, som er rådden, FBI er råddent, og en masse mennesker er ikke andet end de rene svindlere. Og vores befolkning er på både kunstig vis, men også aktivt, blevet demoraliseret. Demoraliseringen af den amerikanske befolkning er en meget farlig ting.

I Sydamerika ser man også, at udsigterne er ved at blive forfærdelige. Det behøver de ikke at være, men det er de. Så

vi må virkelig samle vore tanker og ikke udbrede sygdomme, der ikke er virkelige.

LaRouchePAC-leder Kesha Rogers er ved at komme tilbage, og det er vigtigt. Hendes rolle med udgangspunkt i Texas, og i baggrunden dernede, er meget styrkende mht. hele situationen.

Wall Street og Washington ved, at Dodd/Frank-loven har været en total fiasko. De ved det! De er rædselsslagne. Folk har tendens til at være bange; en meget stærk frygt. Men det bliver bare til hysteri. Det politiske system er råddent: der var nogle styrkeområder, men det meste af det er råddent. Demoralisering er nøglespørgsmålet; situationen er forfærdelig, men der er noget, der er værre: demoralisering. Og demoralisering kan selvfølgelig ikke bekæmpes, med mindre der er reel styrke bag; man kan ikke bare bluffe det.

Dette er en ekstremt dødbringende situation. Spørgsmålet er, om hele USA's økonomi vil kollapse, før balladen virkelig begynder. Kina befinder sig i en god situation; Putin er i en god situation, relativt set, og der finder en opbygning sted i visse dele af planeten.

Vi har endnu ikke fået kontrol over tingene. Vi har udsigter, men ingen kontrol. Og denne kontrol må vi selv leve.«

Rachel Brinkley (fra LaRouchePAC Policy Committee, -red.) fra Boston sagde, at befolkningen er rasende over, at økonomien er i færd med at kollapse, og at ingen gør noget ved det.

LaRouche svarede:

»De tror ikke på, at de kan gøre noget ved det; det er derfor. De tror på, at det er noget, der overgår dem; ikke noget, som de gør.

Jeg håber på, at vi kan bryde igennem med noget her, for der er gennembrud i ting, der er internationale faktorer. Men jeg har ingen præcise beviser, så jeg er lidt forsiktig. Jeg

mener, at der er muligheder; helt bestemt i Kina og Rusland og så fremdeles, er der gode tegn. Men en stor del af det transatlantiske område og relaterede tilfælde er en stor katastrofe. Det vil formentlig vedblive at være en katastrofe, endda forværrende. Så vi står ved et punkt lige nu, hvor vi ikke har nogen præcis konklusion om noget som helst; vi har en masse tilkendegivelser.

Det kommer til at handle om globale faktorer; jeg tror ikke, der er mange chancer i lokale områder; jeg tror, at globale faktorer er de eneste, der virkelig er signifikante. For se på økonomien, se på moralen osv., som vi ser generelt. Der er intet at hente her. Der er visse udviklinger, der omfatter nogle af problemområderne og giver folk en vis fornemmelse af et optimistisk syn. For situationen er ikke så dårlig, som mange mennesker tror, hvis den blev håndteret korrekt. Eller den er værre – hvilket er mærkeligt. Man har noget, som folk tror, vil være godt for dem, når det er ubrugeligt. Men de får også undertiden et frisk pust af at se frem til noget.

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge. Vi ser ingen mirakler lige nu, undtagen når vi en gang imellem får en smule fordel – og det må man arbejde videre med. Og der kommer nogle lyspunkter her og der.«

Titelfoto: Lyndon LaRouche fortsætter med at arbejde for Det britiske Imperiums afslutning og for udløsningen af menneskehedens kreativitet.

SPØRGSMÅL OG SVAR

med formand Tom Gillesberg

den 10. marts 2016:

Rusland og Ukraine; Hillary Clinton;

Nykredit; finansspekulation;

EU-Tyrkiet; Schiller Partiet

Med formand Tom Gillesberg

Kinas udenrigsminister Wang Yi:

Mulighederne i den økonomiske Bælt-og-Vej-politik 'tilhører hele verden'

7. marts 2016 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag til den Nationale Partikongres, at der havde været signifikante fremskridt, siden Bælt-og-Vej-politikken var blevet indledt i 2014.

»I dag har flere end 70 nationer udtrykt deres interesse i Bæltet-og-Vejen, og flere end 30 lande har indgået aftale om at bygge det«, sagde han. »Og de første projekter i Silkevejsfonden er blevet lanceret.« Han påpegede dernæst de forskellige projekter om jernbanekorridorer, der er blevet igangsat: Kina-Mongoliet-Rusland, Pakistan-korridoren, Budapest-Beograd-højhastighedsjernbanen, Jakarta-Bandung-højhastighedsjernbanen og jernbaneforbindelserne til Laos og til Thailand.

Han sagde også, at aftaler om samarbejde om industrielle kapaciteter var blevet indgået af 20 lande.

»Bæltet-og-Vejen var et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden«, sagde Wang. »Dette projekt er en genklang af de asiatiske og europæiske landes generelle trend for samarbejde og udvikling. Det viser, at Kina hastigt er ved at gå fra blot at være en deltager i det internationale system, og til at levere statsfinansierede, offentlige goder. Med vores konstruktion af Bæltet-og-Vejen følger vi principippet om udbredt rådslagning, fælles bidrag og fælles gavn. Det er et åbent initiativ, ikke en Monroe-doktrin eller en form for ekspansionisme. Det, som Bælt-og-Vej-initiativet udfolder for verdens øjne, vil blive et nyt, historisk maleri af fælles udvikling og fremgang på hele det eurasiske kontinent.«

Foto: En stolt linje: Kinas højhastigheds-jernbanenet er det længste i noget land i verden.

NYHEDSORIENTERING

FEBRUAR-MARTS 2016:

Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika

*Tom Gillesberg til Folketingets Udenrigsudvalg den 1. marts:
Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.*

Download (PDF, Unknown)

NATO's øverstbefalende i Europa, gen. Breedlove, ønsker at flytte en permanent panserbrigade til Europa

7. marts, 2016 – General Philip Breedlove, øverstbefalende for NATO's og USA's kommando i Europa (EUCOM), ønsker, at der atter kommer en panserbrigade i Europa. Under sin beretning for den amerikanske Kongres i sidste uge kom Breedlove med

hentydninger til dette, men uddybede det ikke på daværende tidspunkt. I dagens rapport fra *Defense News* fremsætter en forsvarsfunktionær, der er bekendt med planerne, men som ikke nævnes ved navn, at Breedlove diskuterede sit forslag med topfolk i Pentagon, mens han var i Washington i sidste uge. En sådan forøgelse vil komme oveni den rotationsstyrke af brigadestørrelse i Østeuropa, som er et led i USA's militære oprustning i det østlige Europa og Baltikum, til \$3,4 mia. Den unavngivne funktionær sagde, "De er ved at undersøge, hvordan de kan forøge de permanente militære styrker i Europa. De prøver at finde ud af, 'hvor meget behøver vi, og hvor skal det komme fra?'"

Ikke overraskende er der bureaukratiske forhindringer i vejen, hvilket betyder, at det kan tage måneder, eller mere, før et sådant skridt kan tages. Internt i Pentagon vil spørgsmålet udløse en budgetkamp over, hvem – eller hvilken konto –, der skal betale forøgelsen. Og i Europa vil det kræve godkendelse fra de allierede og en aftale med en værtsnation. Og for USA drejer spørgsmålet sig om, hvorvidt denne brigade skal stationeres i Tyskland, der betragtes som et sikkert bagland, eller i Polen, hvor den kunne være sårbar overfor et russisk førsteangreb.

NATO udvider samarbejdet med Tyrkiet selv, når Tyrkiet afslører sig selv

som ledet af fascister

8. marts, 2016 – Blot få dage efter den tyrkiske regerings overtagelse af nyhedsorganisationen Zaman i Tyrkiet, var den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Bruxelles, hvor han krævede NATO's samarbejde om både flygtningekrisen og Syrien. Ifølge NATO's erklæring om Davutoglus besøg sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, at NATO i går påbegyndte sine aktiviteter i Ægæerhavet for at hjælpe med at stoppe flygtninge, der forsøger at nå til Grækenland.

Stoltenberg sagde også, at alliancen, som led i bestræbelserne på at hjælpe med flygtninge- og migrantkrisen, har besluttet at intensivere indsamling af efterretninger, overvågning og kontrol langs den tyrkisk-syriske grænse. "Dette vil supplere de forholdsregler til forsikring for Tyrkiet, som vi besluttede sidste år, inklusiv flere AWACS-overvågningsfly og en forøget flådetilstedeværelse." Sådanne NATO-operationer går klart videre end til flygtningespørgsmålet og yder direkte støtte til Tyrkiets fortsatte kriminelle beskydning af Syrien og støtte til terrorister i Syrien.

Alt imens han betegnede våbenstilstanden i Syrien som "det bedst mulige grundlag for fornyede forsøg på at nå en fredelig forhandlingsløsning på krisen i Syrien", så klagede Stoltenberg samtidig over russernes militære tilstedeværelse i Syrien og det østlige Middelhav.

"Ruslands militære aktivitet i regionen har båret ved til den humanitære krise og drevet endnu flere mennesker til Tyrkiets grænser. Det har også forårsaget krænkelse af NATO-luftrummet", hævdede han. "Så mere end nogensinde før er det vigtigt med besindighed, nedtrapning og dialog." I NATO's officielle erklæringer nævnes der intet om, hvorvidt NATO i sine overvejelser medtager den meget store sandsynlighed for, at AKP-regeringen i Ankara udgør en væsentlig faktor i den destabilisering, som Stoltenberg hævder at være så bekymret

over.

Foto: NATO's Stoltenberg og Tyrkiets Davutoglu under den fælles pressekonference 7. marts, 2016, i Bruxelles.

IMF's adm. dir. Lagarde siger, statslige pensioner og sundhedsforsikring for de ældre borgere »ikke er holdbart i længden«

5. marts 2016 – IMF's førstedame, Christine Lagarde, opfordrede under en tale til et 1200 personer stort publikum på MIT i Boston i går verdens nationer til at »afmontere den tidsindstillede, demografiske bombe« ved at skære ned i pensioner, udskyde pensionsalderen samt indføre andre forholdsregler, der tilsammen bliver til nazistisk eutanasi – selv om det foregår gennem en bogholders kuglepen.

»Hvis vi ikke skrider til handling, vil vi ikke kunne opretholde statslige pensioner og sundhedsforsikring i det lange løb«, sagde Lagarde. Aldrende befolkninger lægger pres på statens finanser, sagde IMF-chefen under sin tale, iflg. en rapport i Londonavisen *Daily Telegraph*, og »en udskydelse af tidspunktet for pensionering for at passe til forbedringer i den forventede levealder, var en 'prioritering' for de politiske beslutningstagere, alt imens strukturændringer for at få kvinder ud i arbejde, så vel som også en udvidelse af skattegrundlaget, også var nøglespørgsmål«. »Hvis staterne skulle finansiere hele forøgelsen af aldersrelaterede udgifter

på denne måde [via statsbudgettet] ville staternes gæld eksplodere fra det nuværende gennemsnit på 100 % af BNP, og til 400 % ved århundredets slutning.«

Vesteuropa: Vi har brug for samarbejde med Rusland, ikke dets destabilisering

4. marts 2016 – I en artikel i bladet Russlandkontrovers skrev Matthias Platzeck, formand for Tysk-Russisk Forum, at økonomiske og politiske relationer med Rusland ikke må få lov til at forværres yderligere. Sanktionerne imod Rusland har gjort landets opførsel over for Vesten hårdere og har her forårsaget en bølge af »nationalisme«, og de har også haft en destabilisering af Rusland er ikke noget ønskværdigt, eftersom det er den andenstørste atommagt på Jorden, advarede Platzeck og opfordrede Vesten til at se, hvor de større udfordringer, rent globalt set, ligger:

»Den flygtningekrise, der i øjeblikket får Europa til at holde vejret, er kun begyndelsen af store forandringer. I Afrika synes staters kollaps at være en realistisk mulighed, hvilket vil forårsage yderligere bølger af massemigration, ud over de 60 millioner flygtninge, der allerede i dag er i bevægelse.«

Da afdøde tyske kansler Willy Brandt engang advarede om, at øst-vest konflikten var for intet at regne i sammenligning med nord-syd konflikten, sagde han noget, der er af endnu større relevans i dag, fortsatte Platzeck. »Vi konfronteres med

globale udfordringer. Vi må håndtere disse sammen med Rusland. Uden Rusland, eller i konflikt med Rusland, kan ingen af disse globale problemer løses.

Krisen i Syrien fremstiller dette på drastisk vis for vore øjne. Vesten må acceptere, at Rusland tydeligvis har et ord at skulle have sagt i denne region, og må inddrage russisk politik i samme øjenhøjde i den internationale krisekommunikation. Syrien kan blive til en lakkmusprøve for, hvordan verdens problemer kan håndteres og løses, sammen med Rusland.«

POLITISK ORIENTERING den 3. marts 2016:

Schiller Institutet har foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg:

Syrisk våbenhvile er en chance for fred gennem økonomisk udvikling//

Helga Zepp-LaRouche i Indien:

Forlæng Silkevejen til Mellemosten Sagen om Nykredit/Totalkredit

Med formand Tom Gillesberg

**Ruslands udenrigsminister Lavrov:
»Ikke ét eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«**

*3. marts 2016 – I en artikel, offentliggjort i det russiske magasin *Global Affairs* og oversat i dagens *RT*, påpeger den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at »i løbet af i hvert fald de forgangne to århundreder har ethvert forsøg på at forene Europa uden Rusland, og imod Rusland, uvægerligt ført til svære tragedier, hvis konsekvenser altid er blevet overvundet gennem afgørende deltagelse fra vort lands side«.*

Idet han skitserede næsten 1000 års historie, påpegede Lavrov Ruslands rolle i stabiliseringen af Europa. »Som efterfølger til Det byzantinske Imperium, der ophørte med at eksistere i 1453, indledte Rusland en naturlig ekspansion mod Ural og Sibirien og absorberede disse enorme territorier. Det udgjorde allerede dengang en stærk, afbalancerende faktor i de

europæiske, politiske kombinationer, inklusive den velkendte Trediveårskrig, der affødte det westfalske system for internationale relationer [Den Westfalske Fredstraktat], hvis principper, og her primært respekt for staternes suverænitet, stadigvæk i dag er vigtige«, bemærkede Lavrov. Men Europa var fjendtlig over for Ruslands opkomst. I begyndelsen af det 18. århundrede lykkedes det Peter den Store at anbringe Rusland i kategorien af Europas førende lande på lidt over hans regeringstids to årtier. »Siden da har man ikke kunnet ignorere Ruslands position. Ikke et eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«, skrev Lavrov.

Senere, bemærkede Lavrov, i perioden efter Anden Verdenskrig, »havde vi en praktisk chance for at hele Europas splittelse og gennemføre drømmen om et fælles europæisk hjem, som mange europæiske tænkere og politikere, inklusive præsident Charles de Gaulle af Frankrig, helhjertet tilsluttede sig. Rusland var fuldstændig åben over for denne mulighed og fremlagde mange forslag og initiativer i denne sammenhæng.«

»Desværre traf vore vestlige partnere et andet valg. De satsede på at udvide NATO mod øst og fremskyde det geopolitiske rum, som de kontrollerede, tættere på Ruslands grænser. Dette er essensen i de systemiske problemer, der har forbirret Ruslands relationer med USA og Den europæiske Union. Det er værd at bemærke, at George Kennan, arkitekten bag USA's politik for inddæmning af Sovjetunionen, i de senere år af sit liv sagde, at ratificeringen af NATO's ekspansion var en 'tragisk fejltagelse'«, påpegede Lavrov.

Lavrov påpegede, at en holdbar løsning på den moderne verdens problemer kun kan opnås gennem seriøst og ærligt samarbejde mellem de ledende stater og deres associerede for at adressere fælles udfordringer i den aktuelle sammenhæng, og skrev: »Vore fremgangsmåder deles af de fleste lande i verden, inklusive vore kinesiske partnere, andre BRIKS- og SCO-nationer, samt vore venner i EAEU, CSTO og CIS. Med andre ord, så kan vi sige, at Rusland ikke kæmper imod nogen, men kæmper for

løsningen af alle spørgsmålene på et ligeværdigt og gensidigt respektfuldt grundlag, der alene kan udgøre et holdbart fundament for en forbedring af internationale relationer på lang sigt.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Endnu flere millioner af flygtninge vil komme, hvis der ikke er økonomisk udvikling

3. marts 2016 – Hjemvendt fra sit besøg til Marokko, Algeriet og Tunesien sagde den tyske minister for udvikling, Gerd Müller, til *Evangelischer Pressedienst (EPD)* den 1. marts, at det er på høje tid, at verdenssamfundet øgede investeringerne i de krisehærgede lande i udviklingssektoren. Især for de nordafrikanske lande er det nødvendigt med et økonomisk partnerskab af en helt anden dimension, sagde han, »for at styrke staterne omkring Middelhavet i vores umiddelbare naboland ... og derigennem stabilisere dem i deres nuværende situation af transformering.«

»Hvis vi ikke gør dette, vil hundrede tusinder, måske endda millioner af mennesker, komme til os i de kommende år«, advarede Müller og fortsatte med, at, alt imens den igangværende diskussion i Tyskland fokuserer på konflikterne i Syrien, Irak og Afghanistan, »så er der ud over dette selvfølgelig konflikter og krisebrændpunkter, der vil berøre

os på længere sigt. Jeg tænker på Ukraine, som vi ikke bør glemme, eller Sydsudan eller Den Centralafrikanske Republik«. Det er også nødvendigt at yde bistand for at stabilisere disse lande.

Hans eget ministerium, forklarede Müller, har tredoblet sine støtteprogrammer til flygtninge i løbet af de seneste to år og bruger nu 1 milliard euro. »1 milliard euro er mange penge – hvis Europa ville øge dette beløb til 10 – 10 milliard euro, som jeg anser for nødvendigt, kunne vi give hundrede tusinder af mennesker et perspektiv på stedet [i deres hjemlande]«, sagde Müller. »Vi er i færd med at uddanne flygtningebørn og -unge, og vi bygger skoler. Vi bygger infrastruktur i det nordlige Irak ... Og vi genopbygger landsbyer sammen med flygtningene, så folk kan vende tilbage til deres hjem.«

Foto: Gerd Müller sammen med den tunesiske premierminister Habib Essid

Tidligere fransk premierminister Raffarin promoverer Kina og Silkevejen

2. marts 2016 – Den franske senator, Jean-Pierre Raffarin, der var premierminister i Frankrig fra 2002-2005, roste Kinas Silkevej som »det eneste, betydelige, nye og globale projekt« og tilføjede, at dette var virkelige lederes rolle. I et skriftligt interview med avisens *Xinhua* sagde han, at Kinas

projekt Ét bælte, én vej har gjort landet til en af verdens pionerer, der vil »spille dets rolle som forener og innovator«.

»Under et møde sidste år i Boao Forum for Asien[1] (BFA)«, sagde Raffarin, »fortalte den kinesiske præsident Xi Jinping mig følgende: 'Vær forvisset om, at, i det 21. århundrede, vil intet land kunne opnå succes solo.' Hele verden har forstået hans budskab, med flere end 70 lande, der er engageret i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Et fællesskab baseret på gensidig interesse er blevet skabt«, sagde Raffarin.

Raffarin sagde også, at multinationale projekter blev undersøgt inden for alle områder, inklusive industrielle, finansielle, landbrugsmæssige og videnskabelige felter, på en måde, der skal støtte »mere relevante og betydningsfulde, multinationale investeringer ... Kina kræver sine rettigheder, men påtager sig sine forpligtelser for verdensfred«. Han sagde, at Paris og Beijing havde den samme, fælles tilgang til global styring og win-win-løsninger på multilateralt, internationalt samarbejde.

»Vi har en fælles bestemmelse, fordi uordenen i verden svækker nationerne. Gennem en bedre indbyrdes forståelse, respekt for forskelligheder og analyse af alle truslerne vil en fælles bestemmelse blive dannet«, sagde Raffarin til Xinhua.

Raffarin roste de »fremragende relationer« mellem Kina og Europa og fremførte, at Kina havde hjulpet euro-området, da det stod over for finansielle vanskeligheder.

[1] En oversættelse af Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum, 'Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien', kan læses [her](#).

Schiller Instituttet stiller spørgsmål til Jin Liqun, præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, efter hans tale i Danmark

København, 2. marts 2016 – På sin første udenlandsrejse efter sin udnævnelse til præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, kom Jin Liqun til Danmark og Finland. I Danmark talte han ved et offentligt arrangement, der var arrangeret af Københavns Universitet og Copenhagen Business School. Medlemmer af Schiller Instituttet deltog, stillede et af de to spørgsmål, uddelte materiale om EIR's Rapport om Den nye Silkevej og rapporten over Schiller Institutrets foretræde for Folketingets Udenrigspolitiske Komite i går, samt fik en del kontakter.

En video med Jin Liquns tale, samt engelsk rapport, [kan ses her.](#)

Formålet med AIIB er at fremme en 'win-win' økonomisk og samfundsmæssig udvikling gennem investering i infrastruktur. Jin sagde, at han ikke tror på reduktion af fattigdom i sig selv, og af sig selv. I 1980, da hovedlandet Kina erstattede Taiwan i Bretton Woods-institutionerne, havde Kina intet andet end en menneskebefolkning. Så begyndte Kina at låne for at bygge infrastruktur, og der var nogle, der var bekymrede for gældsskabelse. (Det var på det tidspunkt, hvor Mexico havde en

stor gældskrise.) Men den gavnlige effekt af infrastruktur-investeringerne viste sig 25 år senere, da økonomien begyndte at komme i gang. Denne politik gjorde det muligt for Kina at løfte 600 millioner mennesker ud af fattigdom. Samtidig lånte andre lande for at opretholde forbrug.

I besvarelse af det spørgsmål, han selv stillede, om det var AIIIB's formål at finansiere projekter under programmet for Ét bælte, én vej (One Belt, One Road; OBOR), sagde Jin, at banken ejes af de 57 medlemslande, og endnu 50 andre ønsker at gå med, hvor 30 af disse har truffet beslutning om at tilslutte sig. Dette er ikke Kinas bank; OBOR vil blot udgøre en del af bankens engagement, og der må være en balance mellem finansiering af projekter i hele regionen.

Formålet er at finansiere varig, økonomisk udvikling, skabelse af rigdom, samt skabelse af infrastruktur i Asien, der bidrager til forbindelsesmuligheder i den vidstrakte, eurasiske landmasse, og ikke kun i selve Asien, med f.eks. højhastighedstog, der nedbringer omkostningerne for transport mellem Europa og Asien. Det er nu blevet lettere at rejse fra Beijing til Europa, end det er at rejse mellem de asiatiske nationer. Der er behov for at harmonisere politikken til fordel for eksempelvis at krydse grænserne.

AIIIB vil udrette ting, der ikke hidtil er blevet udrettet af Bretton Woods-finansinstitutionerne, inklusive Verdensbanken, fordi AIIIB vil lære af disses plusser og minusser. Asien har likviditet i overflod, men i øjeblikket må disse penge først rundt om Europa og USA, før de kommer tilbage til Asien.

Investeringer i infrastruktur kan være pengespild, hvis der ikke foreligger gode, gennemtænkte projekter – som et kraftværk uden et moderne el-net. AIIIB vil være med til at udtænke koordinerede projekter.

Vist er der uoverensstemmelser over det Sydkinesiske Hav, men de fælles infrastrukturprojekter mellem Kina og nationerne i

ASEAN har opbygget en gensidig tillid og et win-win-samarbejde. Se på Syrien; vi ønsker ikke at se det ske andre steder; men vi må lære at mindske kaos og løse uoverensstemmelser.

Udvikling er også med til at forbedre miljøbeskyttelse. Man bekymrer sig jo ikke om miljøet, hvis ens bekymringer går på, hvordan man skal få morgenmad næste dag.

Tom Gillesberg fik lejlighed til at stillle følgende spørgsmål:

»Mange tak for Deres fremlæggelse. Jeg synes, det er meget spændende, at Danmark er medlem af AIIIB. Jeg er formand for det danske Schiller Institut. Mit spørgsmål lyder: Hvis I arbejder så tæt sammen med Verdensbanken og disse institutioner, hvordan vil I så forhindre dem i at bruge, som det sker i dag, spørgsmål som f.eks. miljøhensyn, klimaspørgsmål osv. til at forhindre udvikling? Der er et stort behov for udvikling, og mange penge i verden, der kunne investeres i udvikling, men de siger, 'Nej, det kan vi ikke gøre. Vi har en truet frø-art her, og derfor kan vi ikke bygge denne dæmning, og I kan ikke få elektricitet'. Så hvordan vil I sikre, at denne form for ideologisk korruption ikke kommer til at influere på AIIIB således, at disse spørgsmål ikke anvendes til at forhindre udvikling?«

Som svar på spørgsmålet sagde Jin, at man undertiden må ofre noget i form af indvirkning på miljøet for at få udvikling, og at nettoeffekten vil være positiv. Udvikling er løsningen. »Vi er stadig ikke parat til at blive afvænnet fra fossile brændstoffer ... Men pga. udvikling kan vi mennesker opfinde en teknologi, opnå teknologiske gennembrud. Vi vil slutteligt kunne tappe solenergi direkte, men man kan ikke med ét springe direkte til dette stadium ... Folk er bange for atomkraft [fission], men hvis vi kunne opnå et gennembrud inden for fusionskraft, kan vi måske løse problemet én gang for alle.

Hvordan skal vi kunne opnå dette? Gennem udvikling! Lad os samarbejde« for at opnå gennembrud.